

LXXXII.

Forslag til Lov

om

Diger til Beskyttelse mod Oversvømmelser fra Havet.

(Som vedtaget af Landstinget ved eneste Behandling den 30te Marts 1874.*)

§ 1.

Enhver kan tilpligtes at taale Anlæg, eller Udvidelse af et Dige paa den ham tilhørende Grund, selv om derved ikke opnaas nogen Beskyttelse for hans Eiendom. Dog bliver der for Affabet af Grunden saavel som for den øvrige Skade og Ulempe, der ved Digets Opførelse og Udvidelse forvoldes, at give fuld Erstatning.

I Mangel af mindelig Overenskomst bliver det af Landvæsenkommissionen at afgjøre, om Fordelene ved Digets Opførelse eller Udvidelse staa i et saadant Forhold til de Ulemper, der derved ville forarsages, at der er Anledning til uden Vedkommendes Indvilgelse at paalægge dem mod Erstatning at taale, at det opføres paa deres Grund. Finder Kommissionen, at dette bør ske, har den at bestemme, hvilken Grund der skal afgives til Diget med Tilbehør, om, og i bekræftende Fald, i hvilket Omfang, der kan indrømmes Eieren Ret til at benytte Diget, om der for Fremtiden, skal paahvile ham Indskrænkninger med Hensyn til Benyttelsen af den til Diget grændsende Jord, og i saa Tilfælde, hvilke, samt hvilken Erstatning der i det Hele skal gives Eieren.

I intet Tilfælde skal den Eieren indrømmede Ret til at benytte Diget kunne være til Hinder for, at Digebestyrelsen eller Digeinteressenterne lade udføre Arbejder ved det, figtende til dets Vedligeholdelse eller Udvidelse.

§ 2.

For saa vidt brugbart og tilstrækkeligt Materiale til et Diges Opførelse, Udvidelse eller Vedligeholdelse ikke findes paa selve den til Diget med tilhørende Grøft benyttede Grund, skal det kunne fordras afgivet mod fuld Erstatning paa de Eiendommers Jorder, som nyde eller ville nyde Beskyttelse ved Diget.

Naar Staten eller en Amts-, Kjøbstad- eller Sogne-Kommune udreder mindst en Trediedel af Omkostningerne ved Anlægget, Udvidelsen eller Gjenopførelsen af et Dige, kan det hertil fornødne Materiale tages ogsaa udenfor de Eiendomme, der nyde eller ville nyde Beskyttelse ved Diget, naar det kun med usforholdsmæssig Banskælighed eller Bekostning kan faas paa disse.

*) Sfr. Tillæg C. Sp. 341 ff.